

СЕВЕРНО ЕХО

Телефон № 55.

Редактор: Петко Пав. Попов.

Съредакторка Рена П. Попова.

Год. абонамент 60 лв.

ЦИГАРИ

Д. ХР. БАКАЛОВ — Царь Крумъ
БИСА — Джудже и Царь Аспарухъ
ЕНЕДЖЕ ВАРДАРЪ.
Брашна и зърнени храни
въ различни количества има винаги на складъ
въ кантората на ЯНАКИ НАУМОВЪ.

Една годишнина — Утре навършва годишнина на жертвите от адското покушение в катедралата „Св. Неделя“, извършено миналата година в навечерието на Светлите Христови празници.

Престъпниците и безбожните ржачи на подкупеният съруско злато убийци дръзнаха и извършиха неизменно сече по своята чудовищност светотатство в Божия храм и принесоха въ жертва на своите сатанински и корисни планове, живота на стотици добри, честни и заслужили българи и невинни жени и деца...

Паднаха видни общественици, офицери, публицисти и добри граждани, едни посветили живота си въ непрекъсната служба за доброто и преуспяване на страната, други обдади надеждни сили, всички съ оценени способности, добродетели и заслуги.

Въ най-чистата и върховна минута, когато душите имъ чрезъ молитвата бѣха съединени съ Бога и оплаквайки трагичната участ на своя братъ — тѣ мислеха и се молѣха за България, насилствена и жестока смъртъ ги покоси. И светлите Христове празници бѣше обгорѣли въ братска кръвъ, покрити съ трауръ и изпълнени съ стонове и проклятия.

Но България бѣше спасена! Богъ спрѣ крѣвата ржка на безумието и спаси живота на ония, които стоеха на чело на нейните сѣдбини. Мъченическата и свята кръвъ на жертвите спаси България и хвърли вечно петно на позоръ и проклѣтие върху нейните синове — палачи.

И това е качествено злодеяние, което развълнува и потресѣ цѣля културенъ свѣтъ, бѣше последната крѣвава и безплодна походъ на ония, които хинотизираха отъ московскитѣ червени князе, чертаха съ крѣвъ, сѣчи и разорения химерицинтѣ планове на революцията.

България бѣше спасена, благодарение доблѣста и самопожертвования на нейните върни синове. Въ тѣхните сполени усилия, като отъ неразбиваема опора, се проваляха всички тъмни домогвания и опити на платенитѣ агенти.

И днесъ, тя се радва на пълно умножение и редъ. Тя крѣпне въ ржѣтъ на достойни нейни синове и ведно тѣ доблестни рани по тѣлото ѣ, крѣпне и заздравява нейния духъ. Изпълнена съ надежди въ настоящето, изчерена окончателно отъ червения кошмаръ миналото, всички гледатъ вече съ вѣра и сигурностъ на нейното светло бъдѣще.

Ведно съ скръбна годишнѣна оменъ за скжпнтѣ жертви,

За конференцията противъ лихварството

Лихварството бавно, тихо, но сигурно върши разрушения на нашата стопанска мощ, единствената надежда за възобновяването и закъчанването вътрешното спокоействие на България. То е причина и на дълговременната парична криза, която като язва разяжда стопанския организъмъ и спира заздравяването на страната. Отъ него е предстоющо разнебитването на стотици хиляди стопанства и хвърлянето въ мизерия милионенъ народъ, на който се гледа като на материал, само да се мачка и му се измискуватъ жизненитѣ сокове за лична полза. Копаетъ се гроба на България!

Атентати се извършиха и срещу тѣхните изпълнители се взеха най-сериозни мѣрки. Нѣма, обаче, по-страшенъ, по-разрушителенъ, по-опасенъ атентатъ отъ лихварството, за материалното и душевно разнебитване и подготвяне най-страшното раздразнение на зѣвското въ народа.

Злото застрашава стопанска България и време е вече да се взематъ сигурни мѣрки срещу него. Отчаяни викове се чуватъ отъ едрѣ и въ тѣхъ трѣба да се вжлуваме, а особено тия които ръководятъ и се грижатъ за сждинитѣ на страната.

Първа Провидийската популярна банка издига гласъ противъ лихварството и изнесе поразителни факти. Единъ случай констатиранъ съ дознание отъ околийския началникъ — далени 3000 лева съ лихва, сж се увеличили до края на годината на 11,000 лева! Лихвата на седемъ акционерни дружества е 50%. Частни лихвари събиратъ отъ 50 до 100%.

Търновския окръженъ съветъ се обърна къмъ правителството съ апелъ за взимане мѣрки противъ лихварството, като посочи, че то взема нѣколко пжти повече милиарди отъ държавния бюджетъ.

Стопанската конференция въ гр. Свищовъ, свикана отъ околийския началникъ, е констатира, че лихварството наново се явява и то въ двойна форма — зеленчарово и лихварство. Процентътъ на лихвата е вече 100%. Вѣзатъ резолюция е изпратена до всички министри.

Въ Плевенския окръгъ лихварството сжко не е останало назадъ. Отъ направената анкета процен-

та на лихвата се приближава до 100% и се забѣлзватъ вече разрушителнитѣ действия. Стопанитѣ нѣматъ смелостта да издигнатъ гласъ и изнесатъ положението въ което сж поставени отъ лихварството и свикването отъ органитѣ на властѣта една стопанска конференция се явява належаща и е отъ голѣма полза за окръга и неговото стопанско развитие.

Народа не може и не трѣба да се оставя да бѣде робъ на лихваритѣ. Да ладемъ ухото на това което прекрито се извършва и вземемъ сериозни мѣрки, иначе сме заплашени отъ много фалити и разорения на цѣли стопанства. Необходима и неотложна е справедлива дейностъ. Да разберемъ и изучимъ народа и да му помагаме. Да не разпалваме гневътъ, ненавистта, завистта и злобата въ него, а да събуждаме и култивираме човѣщината въ него. Само така той ще бѣде добъръ и честенъ зидаръ и ковачъ на родината.

Г. Икономовъ.

Искала да убие сина си

Осуетено убийство. Следствено.

Отъ година време баба Сава Пѣшева отъ с. Долни Джбникъ не живѣла добре съ сина си Петко Пѣшевъ, който работилъ нейната земя, безъ, обаче, да ѣ дава нѣщо. Получена отъ мжха си Пѣшо Ивановъ, затворникъ, който отъ 9 години излежаваше присъдата по убийството на баба си, тя решава да погуби сина си.

На 5 т. м. Петко се скрива съ зетъ си Величко Славковъ. Майката използва неприязнитѣ имъ отношения и заедно съ Величко отиватъ и уговарятъ селянина си Цано П. Витановъ да убие синътъ ѣ, като за това ще му заплатятъ 15,000 лв.

Последния, на когото и другъ пжтъ сжщитъ сж говорили за убиването на Петко, събщава на полицията и вечерта, когато тѣ повторно отиватъ при Витановъ за да уговарятъ планътъ на убийството, биватъ заловени.

Следственото дѣло по тѣя заговоръ е вече приключено и тия дни се изпраща на прокурора за изготвяне на обвинителенъ актъ. Следователтъ е определилъ по 50 хиляди лева гаранция на двамата обвиняеми, които сж направили пълни самопризнания.

Дава се полъ наемъ за сезона 1926 година

ЛЮЦЕРНОВА ЛИВАДА

отъ 25 декември.

Споразумение:

РАДА Т. БЪРДАРОВА II кв.

Разбойничеството въ окръга

Убийството на стражара. Кой сж бандититѣ. Ограбането на Турско-изворския държавенъ бирникъ. Залавянето на разбойничитѣ.

Въ сжбота, 10 т. м., къмъ 8 часа вечерта въ Курдовскитѣ колиби, въ землището на с. Торосъ, луковитско, трима разбойничѣ сж убили стражара Нино Иотовъ отъ Луковитското околу, управление въ момента когато той, заедно съ акционния стражаръ Цвятковъ Цанковъ и горския стражаръ Дико Василевъ отъ с. Торосъ сж ги преследвали и вжзли въ престрѣлка съ тѣхъ. Разбойничитѣ сж сполучили да избѣгнатъ по посока шосето Дерманци — Угърчинъ.

Веднага следъ убийството за мѣстопроезистеството се отправи следователя г. Семерджиевъ и отъ направеното следствие се установява, че разбойничитѣ сж били нѣколко дни въ околноститѣ на Торосъ и се продоволствували съ храна отъ колибаритѣ.

Убития стражаръ бѣше единъ отъ най-добритѣ обществени служители въ луковитския край. Храбъръ, самоотверженъ и винаги готовъ на поста си, той се сочеше за примѣръ отъ всички. Миръ на праха му!

Убийцитѣ на стражарътъ Иотовъ сж заловени.

Отъ Луковитъ на съобщае, че оная сутринъ сж заловени двамата отъ разбойничитѣ, които сж убили стражара Иотовъ. Тѣ сж Киро Димитровъ отъ Сересъ, Малекия и Василь Христовъ отъ с. Малека Желѣзна, живущи въ Телишъ. Третия тѣхенъ другаръ е Цвятко Додевъ отъ с. Малека Желѣзна.

При разпита, Василь Христовъ е призналъ, че е убилъ стражара. Сжщитъ сж признали, че преди нѣколко дни сж посрещали въ мѣстността „Чермакъ“ край м. Асено, лжеженска община, турско-изворския държавенъ бирникъ Коста Христовъ и сж взели отъ него 6000 лв., единъ часовникъ, палто и други вещи.

Разбойническа банда въ Троянско.

Тия дни въ троянско се е появила нова разбойническа банда. Между разбойничитѣ се намиратъ и Ганчо Моевъ отъ с. Голѣма Желѣзна, заподозрени неотдавна въ конспиративна дейностъ и на 26 м. м., когато бива арестуванъ, успѣлъ да обезоружжи селската стража и избѣгналъ.

Тѣ сж извършили нѣколко обирѣ въ с. Голѣма Желѣзна и околнитѣ села. На тѣхъ се отдава и убийството на Юсѣвъ Юмеровъ отъ с. Борима, троянско.

Взети сж всички мѣрки за залавянето на разбойничитѣ.

СЪБРАНИЕТО на Амстердамцитѣ

Речитѣ на Брачинацъ и Сасенбахъ.

Оная вечеръ въ салона на д-во „Съгласие“ се състоя публично събрание, свикано отъ общия сѣюзъ на свободнитѣ и независими работнически синдикати.

Събраието се откри отъ плевенския работникъ Андрей Андреевъ. Той приветствува гоститѣ и даде думата на югославияския делегатъ г. Брачинацъ, който говори върху задачата на работничеството на Балканитѣ. Той каза: „Ние имаме една върховна задача, да спремъ братоубийственитѣ войни между балканскитѣ народи и да зароботимъ за сближение между тѣхъ. Затова призивътъ: „Война на войната!“ — пълни сърцата ни днесъ, открила душитѣ ни и ни прави горди. Чрезъ него ние се чувствуваме като братя!“

Следъ него говори г. Иоханъ Сасенбахъ, секретаръ на Амстердамския интернационалъ. Той сжко апелира за единство между работничеството и разясни подробно задачата на балканската синдикална конференция, която се състоя преди нѣколко дни въ София.

Речитѣ и на двамата сратори бѣха изпратени съ продължителни ржкоплескания.

Представителитѣ на Амстердамския интернационалъ сж въ България. Тѣ ще посетитъ голѣмитѣ работнически центрове и ще държатъ речѣ за задачитѣ на работничеството. Следъ това ни напускатъ, и българския народъ съ право ще очаква отъ тѣхъ, когато се явятъ предъ работничеството въ чужбина и въ колонитѣ на неговия печатъ, да разяснятъ истинското ни положение и да спрѣтъ вече хулитѣ срещу насъ.

България въ последнитѣ две години сѣ царски салтанати посрещѣ мнозина видни представители на Амстердамъ, но колкото предъ насъ тѣ бѣха ласкави и се възхищаваха отъ всичко, толкова въ последнитѣ дни неискрени бѣха въ речитѣ и писанията си за България.

Дано тия не постжпятъ така!

Д-ръ Т. Тонковъ

Специализиравъ по дѣтски и вътрешни болести напуса д. Държавната болница и се установява на частна практика въ градътъ.

Преглежда болни презъ всѣко време.

Домъ до инспекцията на труда — Плевенъ.

Безмѣрната свобода на птицитѣ

които така весело и волюно прелитаха надъ бисерната ширъ на езерото. Всѣки нзговъ споменъ се изпълваше съ сиянието на нейния свѣтълъ ликъ и въ всѣка своя мисль, той възкресяваше спомена за нея.

И една скрита мисль му подсказваше, че днесъ непременно ще ѣ види. Може би това бѣше лудата мисль на неговата душа, тая мисль, тая надежда, която го подкрѣпи да измине тежкия пжтъ отъ планината на Скрѣбѣта, за да се върне тукъ. Той си спомни и за една легенда на древния истокъ, споредъ която оная, които и следъ седемъ години раздѣла запазватъ въ душитѣ си сжвъжъ спомена по човѣка, когото сж обичали, — че го вилятъ въ последния денъ на седмата година. Топлината на тѣхнитѣ спомени ще стопли душата имъ, но това ще бѣде за последенъ пжтъ.

Днесъ бѣше последния денъ отъ седмата година...

Дали и тя си спомня за тая

Какринското ханче

Освещаването му. Кой е предъ Левски? Тържеството.

Въ недѣля, 11 т. м., се постожи официално основния камѣкъ на паметникътъ музей Василь Левски въ с. Какрина, ловчанско. Ханчето въ което билъ заловенъ великиятъ апостолъ на нашето национално освобождение, се е намирало въ самото село. То е съборено и сега се започва възстановяването му въ сжщия видъ, какъвто е имало при залавянето на Левски.

По случай това народно тържество, въ с. Какрина се бѣше стекълъ много народъ отъ околнитѣ села. За тържеството бѣха пристигнали войсковитѣ части, спортнитѣ организации и ветеранитѣ отъ освободителната война отъ Ловечъ и Свищевъ.

Отслужиха се панахида и молебень следъ което председателя на комитѣта г. д-ръ Сяровъ даде твърде ценни сведения около залавянето на Левски. Той каза, че предаването на Левски извършилъ не попъ Кръстю, който е билъ неговъ върненъ сподвижникъ, а Димитъръ Общи, който по време на залавянето му билъ изправенъ предъ сжко въ София. Той е издалъ комитетскитѣ тайни и Левски.

Следъ г. Сяровъ се произнесоха приветствени речѣ отъ подполковникъ Коевъ, подполковникъ Вожилковъ и др. Отъ името на провинциалнитѣ журналисти приветствува нашия редакторъ г. Поповъ.

Следъ речитѣ се произведе парадъ на войскитѣ, които направиха на пристъпующитѣ отълично впечатление. Въ честъ на гоститѣ на обѣдъ се даде банкетъ, а следъ обѣдъ, до късно презъ нощта, имаше крѣшни народни хора и веселие.

ПРОИЗШЕСТВИЯ

Намѣренъ трупъ.

Намѣренъ е край с. Черчеланъ, на брѣга на Дунава, единъ човѣшки трупъ безъ лѣвния кракъ и ржка. Предполага се, че лицето е убито и после хвърлено край Дунава за да се заблудятъ властитѣ и да се прикрие престѣплението. Води се следствие.

Разбитъ магазинъ.

Съобщаватъ ни отъ гара Червенъ брѣгъ, че преди нѣколко вечери неизвестни лица сж разбили корсарския магазинъ на Бр. Назѣрови и сж задигнали материали на стойностъ около 30 хиляди лева. Крадцитѣ не сж открити.

Кражби.

Напоследъкъ въ околността сж извършени нѣколко кражби. Властитѣ сж взели мѣрки за залавянето на авторитѣ имъ.

Бориславъ.

Огледало

Дългъ и Родина.

Като членъ на една Родина,

всѣки има редица задължения, които съставляватъ неговия дългъ. Колкото нѣкой е по-издигнатъ, колкото той е поставенъ или считанъ за водачъ, колкото неговия примѣръ служи за подражание, толкова и неговия дългъ е по-тежъкъ. Човѣкътъ е едно обществено същество, което твърде много се влияе отъ примѣра, твърде много подражава на околнитѣ си, а особено на тѣзи, които смѣта за свои първенци.

Ето защо дългътъ на първенцитѣ, на тѣзи, които сж водачи е особено тежъкъ.

Тѣ трѣба да вършатъ само онова, което е достойно за подражание, за примѣръ.

Всички, които сж прочели статията на княгиня Евдокия, печатана въ едно американско списание, безсѣйно сж почувствували една гордостъ, една радостъ.

„Българската княгиня, не съдими, а на дѣло изпълнява своя тежкъ дългъ, като дава истински примѣръ за подражание.“

Тя, която знае затрудненото положение на родината; тя, която знае, че поведението ѣ служи за примѣръ на цѣль народъ, тя въ последнитѣ две години си е направила само два нови костюма и то отъ български платъ, шити въ България.

Възпитана като принцеса, тя е привързана къмъ простия домашенъ животъ.

„Назъ нося памучни чорапи. Митото на копирениетѣ е толкова високо, че твърде малко жени могатъ да носятъ копирени.“

Ако други могатъ да носятъ памучни чорапи, сжко мога и азъ!... Така говори българската принцеса и нейнитѣ думи трѣба дълбоко да се врежатъ въ ума на българката, а и на българина, които сж за примѣръ, макаръ и на по-малкъ кржтъ хора.

Само по този пжтъ ще изгонимъ аномалията: момичетата отъ по-крайнитѣ на града, онѣзи, които средства сж най-оскъдни, да носятъ „копирени чорапи“.

Да изпълнявашъ дългътъ си значи, споредъ способността си да давашъ добъръ примѣръ на околнитѣ си: да мислѣшъ за Родината си, значи да ѣ бѣдешъ „полезенъ“ съ нѣщо.

Въ недѣля се откри „детска градина“ въ града — училище за деца. Ето единъ инициаторъ, който дава примѣръ, споредъ силитѣ си добъръ примѣръ на родолубие.

Панаиретѣ ни бѣше привлѣкъ много. Имаше на много мѣста изпълненъ националниятъ триколюръ. Имаше и разни „почивки“ гдѣто народнитѣ носии и народния триколюръ бѣха начело.

Тѣ изпълняваха дългъ къмъ националното. Родината, колкото и разнитѣ вътрешни и лотарни обичии съ триколюръ.

— вършатъ си „работата“ подъ примамка на народния триколюръ. — Така не трѣба родолубивия българинъ да действа!

Бориславъ.

Теменуги

(Приказка).

Една есенна вечеръ той на-успѣ своя роденъ градъ и отиде да се засели далече, на изтокъ, въ подножието на високата усамотена планина на Скрѣбѣта. Тамъ, въредъ тайнствения шета отъ на екзотичнитѣ дървета, ой по цѣль денъ се скиташе въ скрититѣ кжтове на планината, береше нови, непознати му цвѣта, дишаше спокойния, ахъ въздухъ на горскитѣ усой сжмжеше да забрави за нея. И така, въредъ скитания, средъ цвѣтѣта и хубавитѣ планински утрини, — минаха много дини. Той нѣмаше никакви вѣсти отъ нея, защото бѣше се издѣлилъ — за да ѣ забрави.

Въ миналото, тя бѣше за него инстинговата радостъ, на която зволѣ да весели и изпълва съ мисль душата му. Весела за

другитѣ, изпълнена съ дълбока, незнайна скръбъ за него, и шастлива за всички, но съ усамотена безприютна душа за него, — той ѣ обичаше такава, какъвато е — горда въ своята скръбъ и чужда на всички въ живота.

Нѣкога, той искаше да ѣ приютѣ, да стопли душата ѣ, да насочи мисльта ѣ къмъ нѣщо друго, което е по-цѣнно и смислено въ живота. Искаше да импулсира желанието ѣ да живѣе въредъ радости и ласки. Но, тя позволи на живота да ги раздѣли и той напусна своя роденъ градъ и се засели въ подножието на високата планина на Скрѣбѣта.

Така изминаха седемъ години. Той нѣможа да ѣ забрави. Въ пѣсенята на птицитѣ, той чуваше нейния гласъ. Вечеръ, силуетитѣ на горскитѣ храсти, — му спомняха за нея, а тихия шепотъ на нощния зѣрчакъ, му казваше да се върне назадъ, да се върне за да ѣ види...

Той дълго се бори съ изкушението, което предъ споменътъ за нея, влияше нѣга, радостъ и топлина въ душата му...

И една зѣвздна, но тъмна вечеръ, той напусна планината на Скрѣбѣта и тръгна назадъ. Труденъ и опасенъ бѣше неговия пжтъ, защото бѣше дългъ, стрѣменъ и усомтенъ. Изъ пжтя не срѣщаше никакви хора. Вървеше самъ. Мисльта за нея и радостта, че ѣ ѣ види, — бѣха единственитѣ неговии другари.

Следъ дългъ, тежъкъ пжтъ, въ една ранна сутринъ, когато слнчното весело възвѣстваше днешнѣ, той стигна въ своя край. Градътъ се бѣше пробудилъ, слнчното току-що изгрѣло — бързаше да стопли водитѣ на езерото и планинскитѣ горски пжтеки. Какъ близки, какъ мили му

се виждаха тѣ сега! Колко пжти сж нея, се гледаше той изгрѣвъ на слнчнното, и какъ хубаво е било тогава!

Той тръгна по пжтеката край езерото и стигна до скалата, която и двамата така добре познаваха. Пжтеката бѣше усѣяна съ свежи, горски теменуги, които съ своитѣ цвѣтчета търсеха сутрешното слнчнѣ. Тѣхния ароматъ го викаше, мамеше и той набра една хубава китка, макаръ, че му бѣше свидно да ги откъсне отъ живота имъ. Свидно му бѣше, защото знаеше какъ тежко е, когато си откъснешъ отъ живота, когато си лишенъ отъ радоститѣ, за които чезне душата ти.

Стигналъ горе на скалата надъ езерото, той си припомни за оная утрини отъ миналото, когато сжко както днешнѣ тѣ гледаха заедно игривитѣ вълни, които идеха отъ другия брѣгъ на езерото, очертанъ далече на хоризонта. Припомни си още, какъ тогава тѣ често завиждаха на

безмѣрната свобода на птицитѣ, които така весело и волюно прелитаха надъ бисерната ширъ на езерото. Всѣки нзговъ споменъ се изпълваше съ сиянието на нейния свѣтълъ ликъ и въ всѣка своя мисль, той възкресяваше спомена за нея.

И една скрита мисль му подсказваше, че днесъ непременно ще ѣ види. Може би това бѣше лудата мисль на неговата душа, тая мисль, тая надежда, която го подкрѣпи да измине тежкия пжтъ отъ планината на Скрѣбѣта, за да се върне тукъ. Той си спомни и за една легенда на древния истокъ, споредъ която оная, които и следъ седемъ години раздѣла запазватъ въ душитѣ си сжвъжъ спомена по човѣка, когото сж обичали, — че го вилятъ въ последния денъ на седмата година. Топлината на тѣхнитѣ спомени ще стопли душата имъ, но това ще бѣде за последенъ пжтъ.

Днесъ бѣше последния денъ отъ седмата година...

Дали и тя си спомня за тая

легенда, която той нѣкога ѣ бѣше разказвалъ? Така и сжбита бѣше определила. Той ѣ виде да върви спокойно, съ наведена глава по пжтеката, замислена, унила. Бурния устремъ на душата му, на мѣри отзвукъ въ нея. Безмѣрната скръбъ по нея, презъ тѣзи дълги, изпълнени съ мисльта за нея години, се изкупваше съ радостта отново да ѣ види, отново да чуе нейния гласъ, да чуе своето име отъ устата ѣ, — и да отнеме отъ препаренитѣ черни очи, поне частичка отъ

Цвѣта Запас. Полковникъ Бояджиева
нѣма да приема на Врѣбница.

Цв. Г. Бояджиевъ

нѣма да приема на именния си день по домашни причини.

Цвѣтанъ Димитровъ

нѣма да приема на именния си день.

Ценка К. Лингорова

нѣма да приема на именния си день по случай трауръ.

Цони Жилонъ

На именния си день — „Врѣбница“, нѣма да приема посѣщения.

Цвѣтана В. Върбенова

нѣма да приема на именния си день — Врѣбница.

Цвѣтанъ П. Койчевъ

нѣма да приема на именния си день — Врѣбница.

НЕНО ХР. ХАСЕКОВЪ — ПЛѢВЕНЪ
Телефонъ № 40.

ИМА ВИНАГИ НА СКЛАДЪ:

Стимуланти за всички семена, марка „Орелъ“, които усилват калителната енергия, унищожаватъ главната (чернило) и спомага за силното братяване на корена. **Навтуалино-кафоровъ химически препаратъ**, форма яйце, гонител на всички паразити. Унищожаватъ кокошинкитъ, бълхитъ, въшките, молците и др. Силно дезинфекционно средство за курниците, екхритъ, свинарницитъ и пр. **Семена прѣсни**: крѣмно цвѣкло, зеленчукови и цвѣтни семена.

Каталози се изпращатъ безплатно при поискване.

УЧИНОДЛСКО СЕЛСКО ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ
Плѣвенска околия.

Обявление № 277.

с. Учинъ Долъ, 20 април 1926 год.

Учинъ Долското селско общинско управление обявява на интересующитъ се, че на единдесетия денъ отъ публикуване настоящето въ в. „Северно ехо“, въ канцеларията на сѣдѣщия отъ 9—12 часа предъ обѣдъ ще се произведе търгъ съ явна конкуренция, за отдаване на наемателъ за разработване и експлоатация за време отъ (3) три години т. е. отъ 1 април 1926 год. до 1 октомври 1928 год. следнитъ двѣ парцели отъ сѣдѣщията нива въ мѣстността „Черовица“ при сѣдѣщи, шосето Плѣвень—Беглежъ и общинската мѣра, а именно:

III парцела отъ 14'2 дек.

IV парцела отъ 24'6 дек.

Всичко 38'8 дек.

Първоначалната цена 40 лв. на декаръ годишно. Искания залогъ за право участие въ търга е 10% върху първон. цена. Членове 125—129 отъ Закона за бюджета, отчетността и предприятията сж задължителни за конкурентитъ.

Кметъ: Т. Цановъ.

Секретаръ бирникъ: Г. Дачевъ.

КАРАГУЙСКО СЕЛ. ОБЩ. УПРАВЛЕНИЕ

Обявление № 214.

с. Карагуй 15 април 1926 год.

Понеже обявения съ обявление № 137 отъ 12-ий мартъ н. г. публикувано въ брой 11 на вестникъ Северно ехо отъ 12 мартъ публиченъ търгъ не се състоя по неявяване на конкуренти, то обявява се на интересующитъ се, че на 11 присъственъ денъ следъ публикуване на настоящето въ в-къ Северно ехо, ще се произведе на ново тукъ при сѣдѣщи поимни условия. Кметъ: А. Цвѣтановъ.

Резолюция № 312.

гр. Плѣвень, 1926 година. Въ името на Негово Величество Борисъ III Царъ на България, Плѣвенския окръженъ сѣдъ, гражданско отдѣление, въ публично сѣдѣбно заседание на осми април 1926 година, въ съставъ: Председателъ Никола Н. Икономовъ, членове: Д. Стойковъ и с. к. Кр. Петровъ, при подсекретаря Иванка Иванчева, разгледа докладваното отъ члена Стойковъ търговско частно производство № 4 по описа за 1926 година и на основание чл. чл. 651, 655, 658, 659, 660 и 679-а отъ Търговския законъ,

РЕШИ:

Обявява въ несъстоятелностъ АРОНЪ АРОЙО въ гр. Плѣвень, VIII кв. манифактуренъ търговецъ.

Опредѣля за превременна дата на спиране платкитъ 1 януари 1925 година. Назначаватъ за дѣловодителъ по несъстоятелността сѣдѣбния кандидатъ при сѣдѣ Кр. Петровъ. Назначаватъ за времененъ синдикъ по несъстоятелността Плѣвенския адвокатъ Ангелъ Рагевъ и за писмоводителъ подсекретаря при сѣдѣ Иванка Иванчева.

Заповѣдва запечатването и описването на имотитъ на несъстоятелния АРОНЪ АРОЙО, за което да се пише веднага на надлежния сѣдѣбнитъ изпълнителъ, който да извърши запечатването и описването подъ ръководството на дѣловодителя. Поканватъ се кредиторитъ по несъстоятелността да се явятъ на 4 май 1926 година 3 часа следъ пладне въ залата на гражданското отдѣление при сѣдѣ за съзвѣщане по окончателно избиране на синдикъ. — Задължаватъ се кредиторитъ по несъстоятелността да представятъ въ сѣдѣ вземанията си заедно съ доказателствата си по тѣхъ до 15 май т. г. Поканватъ се кредиторитъ по несъстоятелността да се явятъ на 1 януари 1926 година 3 часа следъ пладне въ залата на гражданското отдѣление при сѣдѣ за проверка на вземанията имъ предъ дѣловодителя.

Заповѣдва задържането на несъстоятелния АРОНЪ АРОЙО манифактуренъ търговецъ отъ гр. Плѣвень, за което да се съочи на прокурора при сѣдѣ.

Извлечение отъ диспозитива на настоящето опредѣление да се публикува въ Държавния Вестникъ и въ мѣстния вестникъ „Северно Ехо“ и единъ екземпляръ да се запечатва на опредѣленото за цѣлѣта мѣсто въ сѣдѣ. Да се съобщатъ на надлежния сѣдѣ изпълнителъ и нотариуса при сѣдѣ да не извършватъ никакви сѣдѣ и действия отъ името на несъстоятелния или за негова смѣтка и противъ него.

Да се съобщатъ на Търговско-Индустриалната камара, телеграфно-пощенската станция, митницата и Българската Народна банка за обявяването на несъстоятелността.

Допуска предварително изпълнение на решението. Решението подлежи на обжалване по начина и въ срока предвиденъ въ чл. 661 отъ Търговския Законъ.

Подписали: Председателъ: Никола Н. Икономовъ, членове: Д. Стойковъ и Кр. Петровъ с. к.

ВЪРНО, Председателъ: Н. Н. Икономовъ.

Секретаръ: Ив. Иванова.

ХРОНИКА

Отъ идущия брой на вестника ни ще започнемъ да даваме редовно карикатурна седмица съ сюжети отъ Плѣвень.

За Какаринското ханче.

Комитета за възобновяването на Какаринското ханче, клѣто преди 54 години бѣше заловенъ великия апостолъ на нашето освобождение, Василъ Левски, и подалъ нова молба, съ която иска да му се отпуснатъ 50,000 лева помощи.

Инициативата на комитета за възобновяването на ханчето е похвална и заслужава подкрѣпка. Върваме, че Народното събрание тоя пътъ ще гласува исканата малка сума, която ще послужи за изграждането на единъ новъ паметникъ, който ще ни напомня за безсмъртнитъ борби на нашата свобода.

Заловени крадци.

Заловени сж крадцитъ Петъръ П. Тинковъ, Петко Мариновъ, Маринъ Димитровъ и С. Димитровъ отъ с. Славовица, плѣвенско, извършили нѣколко кражби въ селото. Крадцитъ сж предадени на следбитъ власти.

Дѣлото по убийството въ с. Писарово. — Вчера прокурорътъ внесе въ сѣдѣ съ обвинителенъ актъ дѣлото по убийството на Маринъ Дончевъ отъ с. Писарово, плѣвенско, извършено на 19 мартъ т. г. отъ Лашо Н. Цвѣтковъ. Прокурорътъ иска за обвиняемия 10 годишенъ строгъ тъмниченъ затворъ.

Обявени въ несъстоятелностъ. — Обявени сж въ несъстоятелностъ Донко Лунгаровъ—шивачъ и Аронъ Аройо—манифактуристъ.

Въ търговската регистра при сѣдѣ сж подадени 6 заявления за обявяване въ несъстоятелностъ.

Нова книга. — Наскорѣ ще излязѣ отъ печатъ книгата „Вечни пламъци“ — драматически поими на общовошки теми отъ Ник. Вас. Ракитинъ.

Празникътъ на залесването. — На празникътъ на залесването въ околноститъ на Плѣвень сж насадени 30,000 дръвчета.

Изъ ловната организация. — Въ годишното събрание на Плѣвенската ловна организация „Соколъ“, е избрано ново настоятелство въ съставъ: председателъ Бочо П. Лачевъ, подпредседателъ Стефанъ Г. Атанасовъ, секретаръ—касиеръ Коста Илиевъ, членове: Хр. Карагашки, Кръсто Х. Николовъ и Цвѣтанъ Карабашевъ, за провѣрителенъ съветъ: Ив. Хр. Начевъ, Георги П. Манасовъ и Тодоръ Кършигоровъ; за другарски сѣдѣ: Петъръ Моноу, Ангелъ Минковъ и Христо Поповъ; за музейнъ комитетъ: Никола Коновъ, Петъръ Ватевъ и Евгени Д. Ивановъ.

Изборъ на кметъ. — Телеграфиратъ ни отъ с. Гигенъ, никополско, че вчера се е конституиралъ новобизабрания общински съветъ. За кметъ е избранъ Петъръ Г. Почевъ — сговористъ и пом. кметъ Алек. П. Стойковъ — широкъ социалистъ.

Избирането на гаргитъ. — Окръжното на земледѣл, катедра, съ което се нареждаше избирането на гаргитъ, е дало отлични резултати. До 18 т. м. въ цѣлия окръгъ сж избити около 15,000 гарги. На много мѣста вече сж образуваны голѣми избивателни команди.

Спортъ. — Въ недѣля, 18 т. м., на текиския байръ има мачъ между първитъ тимове на спортнитъ клубове „Ботевъ“ и „Левски“. Играта завърши съ 6:0 въ полза на „Ботевъ“.

Бубарството въ окръга. — Тия дни земледѣлската катедра ще открие демонстративни бубарнии въ селата Махла, Телишъ, Пординъ и Полишатъ. Сжхата ни моли да съобщимъ, че агрономствата въ Плѣвень, Никополъ, Луковитъ, Троянъ, Ловечъ и Тетевенъ даватъ безплатно упътвания по хранене на бубитъ.

Скаутски вѣсти. — Въ недѣля, 25 т. м., 10 часа предъ обѣдъ въ клуба на скаутитъ — зданието на Ив. Бурджевъ, мѣстната организация кани родителитъ на младежитъ за да се избере новъ родителски комитетъ. Адвоката г. Коста Стефановъ ще говори върху значението на скаутската възпитателна система и ще се даде отчетъ за дейността на организацията.

Общински избори. — Въ недѣля сж били произведени общински избори въ с. Новачени, никополско. Получени сж 366 гласа за демократическия сговоръ и 397 гласа за коалиция демократи, дружбаши, радикали и нац. либерали.

Касирани избори. — Касирани сж изборитъ за общински съветници на гр. Никополъ и с. Летница, ловчанско. Нови избори ще се произведатъ — въ Никополъ на 9 май, а въ Летница на 16 май т. г.

Бюджета на окръжния комитетъ. — Министерството на вътрешнитъ работи е утвърдило бюджета на окръжната постоянна комитетъ съ редовенъ приходъ 19,367,000 лева, извънреденъ приходъ 8,488,514 лева, редовенъ разходъ 13,410,570 лева, извънреденъ разходъ 14,444,944 лева.

Клубътъ на женското д-во. — Въ архитектурното бюро при окръжната постоянна комитетъ е изработенъ вече планътъ за клубътъ на Плѣвенското женско д-во „Развитие“. Предвиждатъ се салонъ за сказки и забавления, помещение за лѣкаръ, помещение за женското професионално училище и пр. Постройката ще възлѣзе надъ 800,000 лева.

Избрано настоятелство. — Новоизбраното настоятелство на д-во „Червенъ Кръстъ“ — плѣвенски клонъ, се е конституирало така: председателъ подполковникъ Н. Бояджиевъ, подпредседателъ д-ръ Хр. Хлѣбаровъ, секретаръ—касиеръ д-ръ Памяковъ и членове майоръ Ивановъ и свещ. Д. Ташевъ.

Болести. — Споредъ болетина на окръжния лѣкаръ въ окръга има 6 случая петнистъ тифъ — 5 въ с. Коиловици, никополско и въ 1. Ловечъ; скарлатина 11 — 2 въ Плѣвень и 8 случая коремненъ тифъ.

Юнашка вечеринка. — На 6 май Плѣвенското юнашко д-во „Плѣвенски юнакъ“ ще даде по случай патронния си празникъ голѣма юнашка вечеринка, а презъ деня юнашки игри въ Кайлъка.

Учителска конференция. — Пишатъ ни отъ с. Гигенъ, никополско, че на 16, 17 и 18 т. м. въ селото е имало пунктова учителска конференция, въ която взели участие около 100 учители и учители отъ околнитъ села. Предъ конференцията сж реферирали окръжния инспекторъ г. М. Милчевъ и околнитъ инспектори г. г. Ив. Тошевъ и Хр. Петевъ.

Тая конференция е първата, която се устройва въ тоя забравенъ край и е дала отлични резултати.

Една ценна книжка. — Учителя Ст. Цеконъ е започналъ издаването на библиотека „Наши герои“, съ цѣль да направи популярни героитъ на нашето минало. Първата книжка отъ тая библиотека е посветена на Георги Бенковски и априлското въстание. Съ лекъ и увлекателенъ езикъ автора разкрива мощната фигура на легендарния ни герой, неговитъ подвизи и подготовката на априлското въстание.

Книгата заслужава да се прочете отъ всички, особено отъ нашата младеж. Струва 12 лв. и се доставя отъ автора и въ Плѣвень.

Дава се подъ наемъ за сезона 1926 година **ЛЮЦЕРНОВА ЛИВАДА** отъ 25 декара.

Споразумение:

РАДА Т. БЪРДАРОВА II кв.

Театъръ и забави.

Вариете.

Отъ днесъ въ модерния театъръ започва да се представя „Вариете“, художественъ увлекателенъ филмъ, въ главната роля знаменития артистъ Емилъ Янингсъ и красивата кино-звезда Лия де Путти.

Въ „Вариете“ Янингсъ е не надминалъ. Той дава очарователна игра, а неговата хубава партньорка е въ стихията си. Навсѣкжде филмътъ е ималъ небивалъ успѣхъ.

Разписане на влаковетъ

Влакъ № 23 — бързъ отъ Варна, пристига въ 5'17 ч. сутринта и тръгва въ 5'25 ч. за София.

Влакъ № 24 — бързъ отъ София, пристига въ 0'52 ч. и заминава за Варна въ 1'02 ч.

Влакъ № 25 — пѣтнички отъ Варна (Ст. Загора, Русе и Свищовъ), пристига въ 1'00 часа и заминава за София въ 1'15 ч. — има връзка за Книжа.

Влакъ № 28 — пѣтнички отъ София, пристига въ 3'58 часа и заминава въ 4'08 ч. — има връзка съ Ст. Загора, Русе и Свищовъ.

Влакъ № 27 — пѣтнички отъ Варна, пристига въ 11'50 часа и тръгва за София въ 12'01 ч. — има връзка за Кюстендилъ и Пловдивъ.

Влакъ № 22 — бързъ отъ София, пристига въ 12'22 часа и заминава за Варна 12'32 ч. — има връзка за Ст. Загора и Русе.

Влакъ № 21 — бързъ отъ Варна и Русе, пристига въ 17'41 часа и заминава за София въ 17'50 часа — има връзка за Видинъ, Ломъ и Берковица.

Влакъ № 26 — пѣтнички отъ София, пристига въ 18'39 часа и тръгва за Варна въ 18'50 ч. — има връзка съ Русе и Ст. Загора.

Сомовитъ — Плѣвень.

Влакове 75/76 — за Сомовитъ въ 4'31 ч. сутринта и отъ Сомовитъ 8'29 ч.

Влакове 77/78 — за Сомовитъ 12'40 часа и отъ Сомовитъ въ 18'10 часа.

Продава се

кѣща, три стаи, маза, яхъръ, съ дворъ единъ декаръ, на две улици. Намира се въ гр. Плѣвень, 8 кварталъ, близо до кръчмата на Евтимия.

Споразумение чрезъ притежателя Манолъ Каменовъ въ сѣдѣта кѣща.

Дава се

подъ наемъ кѣща съ три стаи, кухня и маза.

Споразумение при запас. полковникъ Бояджиевъ, срещу градската градина.

Бюро „Левски“

съобщава, че винаги разполага съ Балкански пролѣтни кашкавали и сирене въ тенекитъ. По случаи празникитъ на ново е доставилъ прочутитъ Казанлъшки дренгени и розови сладка, гюлева вода, разни килими, къчори, килимчета и пр. Специалитетъ „Победа“ за запалване всички видове кухненски принадлежности. Доставя всички видове столове, печати, елеваторски ленти. Приема поръчки за увеличаване портрети—изработка въ София. Бюрото се премѣсти въ зданието на Тодоръ Дачевъ срещу кѣщата „музей“.

Д-ръ Т. Тонковъ

Специализиравъ по дѣтски и вътрешни болести напуска Държавната болница и се установява на частна практика въ градътъ. Преглежда болни презъ всѣко време. Домъ до инспекцията на труда — Плѣвень.

ПЛѢВЕН. ГРАД. ОБЩИН. УПРАВЛЕНИЕ

Обявление № 3811.

гр. Плѣвень, 14 април 1926 г.

Плѣвенското град. общин. управление извѣства на интересующитъ се, че на основание писмото на Плѣвенския ветеранаренъ лѣкаръ подъ № 58 отъ 15 тогѣ и съгласно чл. чл. 11 и 155 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията на 23 тогѣ въ 9 часа предъ обѣдъ, на тържището Сжръ-Пазаръ ще се продадѣтъ на публиченъ търгъ, чрезъ явно наддаване, малки общински прасета, наддаването може изцело и по отдѣлы.

Залогъ за участие въ търга се иска по 50 лв. за всѣко прасе.

Желаящитъ да ги купятъ могатъ да се явятъ и конкурентитъ.

п. Кметъ: Хр. М. Поповъ.

Секретаръ: К. Николовъ.

Обявление № 1240.

Извѣствамъ, че отъ 24 април до 25 май т. г. до 5 часа следъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень следуюция недвижими имотъ нахоящъ се въ землището на с. Бъркачъ а именно: Нива въ мѣстността „широкъя залогъ“ отъ 14 дек. 6 ара при сѣдѣщи: пѣт Тодоръ Чеконъ, Вѣло и Тодоръ Дакови, Иото Найденовъ и Пѣт Вѣтовича за 7300 лева.

Горния имотъ принадлежи на Найденовъ Даковъ отъ с. Бъркачъ не е заложенъ продава се по вѣзискането на Вѣло В. Мкренски отъ с. Катунецъ за 1,500 лв. лихвитъ и разноснитъ изпълнителния листъ № 310 издаденъ отъ Ловчанския окръгъ.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разгледането и наддаването може да става всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень 13 април 1926 год. Д. № 436 отъ 1924 г.

Сѣдия Изпълнителъ: Йор. п. Кръстевъ.

Обявление № 1195

Извѣствамъ, че отъ 24 април до 25 май т. г. до 5 часа следъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень следуюция недвижими имоти нахоящи се въ землището на с. Ясенъ а именно: 1. Кѣща дворъ 1 декаръ въ с. Ясенъ при сѣдѣщи: отъ две страни улици Каменовъ Пешковъ и Прокопъ Пешковъ оцен. за 2400 лева. 2. Лѣва въ мѣстността „подъ село“ отъ 10 декара и 8 ара при сѣдѣщи: Тодоръ М. Помашки, Петко Т. Бешлиевъ, нива на сѣдѣщия фондъ и Маринъ Коцовъ оцен. за 5400 лева.

Горнитъ имоти принадлежатъ на Пено Петковъ отъ с. Ясенъ не сж заложенъ продаватъ се по вѣзискането на кредитната кооперация „Облакъ“ отъ с. Ясенъ за 5800 лева лихвитъ и разноснитъ изпълнителния листъ № 4437 издаденъ отъ 1 Плѣвенския Мирови сѣдия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разгледането книжката и наддаването може да става всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень, 10 април 1926 год. Д. № 1550 отъ 1925 г.

Сѣдия изпълнителъ Йор. п. Кръстевъ.

Обявление № 1196

Извѣствамъ, че отъ 24 април до 25 май т. г. до 5 часа следъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень следуюция недвижими имотъ нахоящъ се въ землището на гр. Плѣвень а именно: Кѣща въ гр. Плѣвень VIII кв. при сѣдѣщи: Христо Русановъ, Петраки Личовъ улица за 15000 лева.

Горния имотъ принадлежи на Георги Г. Поповъ отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по вѣзискането на Христо Ито Златарски отъ София за 8000 лева лихвитъ и разноснитъ изпълнителния листъ № 2762, издаденъ отъ 1 Кюстендилския Мирови сѣдия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разгледането книжката и наддаването може да става всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень, 10. IV 1926 год. Д. № 348 отъ 1924 г.

Сѣдия изпълнителъ: Йор. п. Кръстевъ.

Резолюция № 351

Гр. Плѣвень, 1926 год. април 16 денъ. Въ името на Негово Величество Борисъ III Царъ на България, Плѣвенския окръженъ сѣдъ, гражданско отдѣление, въ публично сѣдѣбно заседание на 15 април презъ хилядо деветстотинъ двадесетъ и шеста година, въ съставъ: подпредседатели